

Wprowadzenie
do sprawozdania finansowego
Samodzielnego Publicznego Szpitala Wojewódzkiego
im. Papieża Jana Pawła II w Zamościu
na dzień 31 grudnia 2010 roku

1. Sprawozdanie finansowe dotyczy działalności Samodzielnego Publicznego Szpitala Wojewódzkiego im. Papieża Jana Pawła II w Zamościu z siedzibą przy Al. Jana Pawła II 10.

Podstawowym przedmiotem działalności Szpitala jest udzielanie świadczeń zdrowotnych w zakresie:

- leczenia szpitalnego, które obejmuje hospitalizacje w oddziale szpitalnym,
- leczenie szpitalnego w zakresie chemioterapii,
- leczenia szpitalnego w zakresie programów terapeutycznych,
- ambulatoryjnej opieki specjalistycznej, a w szczególności porad specjalistycznych,
- ambulatoryjnej opieki specjalistycznej w zakresie ambulatoryjnych świadczeń diagnostycznych kosztochłonne,
- rehabilitacji leczniczej obejmującej porady oraz zabiegi rehabilitacyjne, a także porady rehabilitacji kardiologicznej,
- leczenia psychiatrycznego,
- udzielania świadczeń zdrowotnych w ramach świadczeń odrębnie kontraktowanych obejmujących hemodializy,
- programów profilaktycznych,
- porad Podstawowej Opieki Zdrowotnej.

Szpital został wpisany do Rejestru Stowarzyszeń, Innych Organizacji Społecznych i Zawodowych, Fundacji i Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej dn. 29.06.2001 r. pod numerem KRS: 0000021024 w Sądzie Rejonowym w Lublinie, XI Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego.

2. Samodzielny Publiczny Szpital Wojewódzki im. Papieża Jana Pawła II w Zamościu prowadzi działalność gospodarczą od dnia 29 grudnia 1998 r. a czas trwania działalności nie jest ograniczony.
3. Sprawozdanie finansowe obejmuje okres sprawozdawczy od **dnia 1 stycznia 2010 roku do dnia 31 grudnia 2010 roku** i zawiera informacje o stanie majątkowym i sytuacji finansowej Szpitala.
4. W skład Szpitala nie wchodzi wewnętrzne jednostki organizacyjne sporządzające samodzielne sprawozdania finansowe.
5. Sprawozdanie finansowe sporządzono przy założeniu kontynuowania działalności gospodarczej przez Szpital w dającej się przewidzieć przyszłości oraz przy założeniu nieistnienia okoliczności wskazujących na zagrożenie jej kontynuowania.
6. Sprawozdanie finansowe Szpitala nie zostało sporządzone po połączeniu spółek.
7. Omówienie przyjętych zasad polityki rachunkowości:
 1. Ewidencją ilościowo-wartościową objęto następujące grupy składników aktywów:
 - środki trwałe,
 - wartości niematerialne i prawne,
 - materiały,

- towary,

dla każdego składnika ujmuje się obroty i stany w jednostkach naturalnych i pieniężnych.

2. Wartość niżej wymienionych składników aktywów podlega odpisaniu w koszty wprost po zakupie lub wytworzeniu:

- środki trwałe o wartości do 3.500,00 zł, które księguje się w koszty zużycia materiałów,

- paliwo i części zamienne na potrzeby transportu gospodarczego zarachowuje się w koszty w momencie zakupu. Zużycie paliwa jest kontrolowane za pomocą norm zakładowych za okresy miesięczne. Zużycie części zamiennych zarachowuje się w koszty bieżąco – w każdym przypadku potrzeby wymiany zużytych na nowe.

- koszty zakupu materiałów ze względu na ich nieznaczny wpływ na wynik finansowy – zarachowuje się bezpośrednio w koszty danej działalności, a zatem nie zwiększają one ceny nabycia tych materiałów.

3. Dla wyceny stanu i rozchodu rzeczowych składników aktywów obrotowych przyjmuje się rzeczywiste ceny zakupu, przy czym wartość rozchodu ustala się metodą pierwsze przyszło – pierwsze wyszło.

4. Szpital prowadzi ewidencję i rozliczanie kosztów według rodzajów na kontach zespołu 4 i równocześnie według funkcji na kontach zespołu 5.

5. Sprawozdanie rachunek zysków i strat sporządza się w wariantcie porównawczym.

Ewidencję przychodów i związanych z nimi kosztów wyodrębnionych rodzajów działalności prowadzi się w sposób pozwalający na ustalenie wyniku finansowego ze sprzedaży.

6. Rachunek przepływów pieniężnych sporządza się metodą pośrednią.

7. Postępowanie z dowodami księgowymi.

7.1. Dowody zastępcze (art. 20 ust. 4 ustawy o rachunkowości) mogą być stosowane w przypadku uzasadnionego braku możliwości uzyskania zewnętrznych obcych dowodów źródłowych w odniesieniu do:

- rzeczowych składników majątku, osoba która przyjęła dostawę, potwierdza ten fakt dowodem przyjęcia stosowanym przy dostawach obcych fakturowanych,

- usług obcych jeszcze niezafakturowanych a odebranych, należy potwierdzić ich odbiór dowodem stosowanym przy przyjęciu materiałów lub towarów, podając wartość tych usług.

7.2. Jeżeli jedną operację dokumentuje więcej niż jeden dowód (Art. 22 ust.4) lub więcej niż jeden egzemplarz dowodu, to podstawę zapisu stanowi oryginał lub jeden z dokumentów będący oryginałem, do którego załączony jest kolejny dowód niepodlegający księgowaniu, który nie podlega korekcie, jako błędnie sporządzony.

8. Przyjęto następujące zasady amortyzacji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych:

8.1. Amortyzację rozpoczyna się od pierwszego miesiąca następującego po miesiącu, w którym środek lub wartość wprowadzono do ewidencji.

8.2. Obiekty amortyzuje się do końca tego miesiąca, w którym następuje zrównanie sumy odpisów amortyzacyjnych z ich wartością początkową, lub w którym nastąpiła ich likwidacja.

8.3. Metodą liniową są amortyzowane środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne o wartości przekraczającej jednostkowo 3.500 zł. Amortyzacji dokonuje się, według stawek określonych jako maksymalne dla celów podatkowych, w równych ratach miesięcznych, przy zastosowaniu dopuszczalnych przepisami podatkowymi współczynników obniżających lub podwyższających stawki amortyzacyjne, albo indywidualnie ustalanych stawek amortyzacyjnych dla używanych lub ulepszonych środków trwałych. Odpisy amortyzacyjne dokonywane są co miesiąc w równych ratach.

8.4. Dolna granica wartości środków trwałych wynosi 500 zł. Sprzęt poniżej tej wartości zaliczany jest do materiałów, nie podlega ewidencji, lecz bezpośrednio po wydaniu do użytkowania spisywany jest w koszty zużycia materiałów.

Środki trwałe o wartości od 500 zł do nieprzekraczającej 3.500 zł objęte są ewidencją pozaksięgową w sposób umożliwiający identyfikację każdego przedmiotu i ustalenie miejsca jego użytkowania.

9. Pomiar wartości inwestycji.

9.1. Inwestycje w nieruchomości oraz wartości niematerialne i prawne na moment bilansowy wycenia się na poziomie cen nabycia lub kosztów wytworzenia.

9.2. Inwestycje długoterminowe na moment bilansowy wycenia się na poziomie ceny nabycia pomniejszonej o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

9.3. Inwestycja krótkoterminowe na moment bilansowy wycenia się na poziomie ceny nabycia lub ceny rynkowej, zależnie od tego która z nich jest niższa.

9.4. Jeżeli ceny nabycia jednakowych albo uznanych za jednakowe inwestycji są różne, to rozchód ich wycenia się według metody wartości składnika kolejno po cenach tych składników, które jednostka najwcześniej nabyła.

9.5. Kryterium podziału inwestycji na długo- i krótkoterminowe stanowi rok liczony od daty ich założenia, wystawienia lub nabycia.

10. Rozliczenia międzyokresowe.

10.1. Czynne rozliczenia międzyokresowe kosztów następują, jeżeli dotyczą one przyszłych okresów sprawozdawczych.

10.2. Bierne rozliczenia międzyokresowe kosztów są tworzone w wysokości prawdopodobnych zobowiązań przypadających na bieżący okres sprawozdawczy. Rezerwa na świadczenia pracownicze tworzona jest tylko w przypadku, gdy świadczenia te są istotne dla wyniku jednostki.

10.3. Odpisów czynnych i biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów dokonuje się stosownie do upływu czasu.

11. Różnice kursowe walut ustalane są na podstawie Art. 15a ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

12. Za straty i zyski nadzwyczajne uznaje się skutki finansowe zdarzeń losowych, restrukturyzacji, oraz sprzedaż zorganizowanej części jednostki.

13. Odsetki z tytułu zwłoki w zapłacie należności mogą nie być naliczane i dochodzone w przypadku gdy ich suma w skali roku nie przekracza 10,00 zł.